

Twintig

Hoeveel verschil is er tussen ja en nee?

Goed en kwaad zijn vergelijkbaar.

Wat anderen vrezen wordt voor ons een wildernis van angst.

O, er komt geen einde aan.

Mensen vieren vrolijk feest,

lachen alsof ze de lentetoren beklimmen om het terrasland te overzien.

Alleen ik blijf onbewogen,

een kind dat niet heeft leren glimlachen,

uitgeput, eenzaam, een kind dat geen thuis heeft.

Iedereen heeft ruim genoeg.

Alleen ik lijd gebrek.

Ik verkeer in verwarring, als een dwaas.

Zelfs gewone mensen kunnen briljant zijn.

Alleen ik tast in het duister.

De inzichten die mensen hebben, ontgaan me,

terwijl ik onbewogen maar wat voor me heen leef.

O, zij kennen de diepten van de oceaan en zeewinden die doelloos waaien.

Zij menen allemaal een doel te hebben.

Alleen de oude taoïst, de koppige boer,

weet dat Tao zelf hem anders maakt.

Hij wordt gevoed aan de borst van de Grote Moeder.

Twintig

Hoeveel verschil is er tussen ja en neen?

Tussen goed en kwaad?

Wat anderen vrezen, moeten ook wij vrezen

en dat is bijna onbepakt !

De mensen zijn over het algemeen zo gelukkig

als vierden zij een groot feest,

of bestegen zij een toren in de lente.

Alleen ik ben stil, en heb geen teken gegeven,

zoals een baby die nog niet glimlachen kan;

eenzaam als had ik geen huis.

Anderen hebben meer dan genoeg,

alleen ik schijn nooddrufftig te zijn.

Misschien heb ik het verstand van een dwaas die onwetend is !

De gewone mensen zijn opgewekt, alleen ik schijn saai te zijn.

De gewone mensen zijn knap, alleen ik schijn dom.

Alleen ik kan verwaarloosd worden als ware ik onbekend;

zwerfend ben ik, als ware ik aan niets gebonden.

Alle mensen hebben iets te doen,

alleen ik schijn onpraktisch en onhandig.

Alleen ik ben anders dan anderen.

Maar ik zoek vol waardering het voedsel van de moeder.

Twintig

Hoe ver liggen ja en nee uit elkaar?

Hoe ver liggen goed en kwaad uit elkaar?

Wat de anderen vrezen, moet ik niet vrezen.

Ik dwaal tussen duisternis en dageraad.

De wereld vermaakt zich nogal op zijn feesten en partijen,

op zijn kermis van alledag.

Alleen ik zwerf doelloos rond, als de dakloze.

Alleen ik ben week en zonder teken van leven,

als de pasgeborene die nog niet weet te glimlachen.

De wereld leeft in overvloed, alleen ik lijk te moeten ontberen.

Mijn geest is troebel en verward, als die van een dwaas.

Voor iedereen is alles even duidelijk, alleen ik tast in het duister.

Iedereen is zo helder, alleen ik ben mat.

Iedereen maakt zich nuttig, alleen met mij is niets aan te vangen,

waardeloos, als het meest inferieure materiaal.

Ik dobber maar wat rond, als wrakhout op open zee.

Ik ben turbulent, als de eerste najaarsstorm.

Alleen ik ben niet als iedereen, want ik eer de Moeder die mij voedt.